

følgelig gøres sådan, og det kan jeg kun hilse velkommen.

Så konklusionen på det her er: Vi mener, at der kan laves en langt højere grad af åbenhed. Vi mener, at der uden nogen problemer kan laves en åbenhed fra før 1950. Vi mener i den forbindelse bare, at der skal stilles nogle krav med hensyn til særlige personfølsomme oplysninger, når det gælder offentliggørelsen.

Det er på den baggrund, jeg på vegne af hr. Kim Behnke, hr. Peter Skaarup og mig selv vil fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget bekræfter regeringens tiltrædelse til Holocaustkonferencens sluterklæring, pålægger Folketinget regeringen at sikre fuld tilgængelighed til alt offentligt arkivmateriale fra før 1950. Personfølsomme oplysninger skal naturligvis – ligesom i dag – respekteres i forbindelse med eventuel offentliggørelse, men må ikke være til hinder for, at embedsførelsen før, under og efter Danmarks besættelse kan komme til offentlighedens kendskab.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 87).

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

Er der en kort bemærkning fra hr. Ole Sohn? Så er det nu. Det er i sidste øjeblik, men det nås.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg skulle lige afvente, at formanden var færdig med at læse forslaget til vedtagelse op.

Jeg har meget sympati for det forslag, som hr. Søren Søndergaard har skitseret her, men har jeg ikke ret i, at hvis man vedtager forslaget, så ligger der deri en signalværdi og ikke en ændring af loven, på nøjagtig samme måde, som der ligger en signalværdi i det forslag til vedtagelse, som er fremsat af en række partier?

Har jeg ikke ret i, at hvis man vedtager det af hr. Søren Søndergaard fremsatte forslag til vedtagelse, så vil vi omgående få en debat om alle mulige andre arkiver, som ikke vedrører holocaust og besættelsestidens historie, men NATO-arkiver og lignende, som jeg synes det ville være helt fint at få åbnet, og den kolde krigs arkiver for den sags skyld også, men vi

bevæger os uden for dagsordenen, og dermed forplumrer vi det, der er det væsentlige, nemlig at få besættelsestidens arkiver åbnet?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil ikke kalde åbningen af alle arkiver for en forplumring af debatten, bestemt ikke, og jeg må indrømme, at jeg har lidt svært ved at gennemskue, hvorfor det specielt skal være nogle arkiver og ikke andre. Jeg kan bl.a. se nogle store afgrænsningsproblemer i forhold til, hvad man kan sige har med holocaust at gøre, og hvad der ikke har med holocaust at gøre.

Men jeg kan bekræfte over for hr. Ole Sohn, at det forslag til vedtagelse, vi fremsætter her, ikke betyder en ændring af loven. Det er en præcisering, som regeringen har mulighed for at lave inden for lovens rammer, for loven lægger jo allerede i dag op til, at den skal fortolkes liberalt.

Der lægges i loven op til, at hvis der ikke er nogen grunde til, at tingene skal holdes hemmelige, jamen så skal de sådan set offentliggøres. Det er selvfølgelig også derfor, vi har de problemer, som vi har med de fristforlængelser, vi ser i forskellige ministerier, for dér synes vi ikke der foregår den nødvendige overvejelse om, hvad der er rimeligt at offentliggøre, og hvad der ikke er rimeligt at offentliggøre eller give adgang til.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er da glad for hr. Søren Søndergaards svar, hvor han bekræfter, at der i begge forslag til vedtagelse ligger en signalværdi, og at signalværdien går ud på, at man skal åbne arkiverne. Deri er der ingen forskel.

Jeg vil gerne beklage, at jeg kom til at bruge ordet forplumre. Jeg synes, det er meget fint, at man åbner arkiverne generelt, men jeg tænkte på, om hr. Søren Søndergaard og jeg måske ikke har en fælles opfattelse af, at vi ville komme i en situation, hvor en sådan vedtagelse blev stemt ned med bravur, fordi man bevæger sig ind på andre arkiver, som ikke vedrører denne her debat, og som en række partier bestemt ikke ønsker at åbne.

Jeg synes, at det er meget væsentligt, at vi får åbnet besættelsestidens arkiver, og at det er det, vi koncentrerer os om. Jeg vil meget gerne, også når vi skal diskutere revision af arkivloven, have sænket tilgængelighedsfristerne generelt.